

पिपल पुस्तकको बारेमा

यो ग्रन्थमाला भाषानुभव विधिबाट तयार गरिएको हो । यस विधिमा लेखकले मौखिक रूपमा भनेको कथालाई अर्को व्यक्तिले जस्ताको तस्तै लेखेर कथा तयार पार्दछ ।

यस किसिमका कथाहरू सत्य घटनामा आधारित हुनुका साथै गाउँका मानिसहरूको अनुभवासँग मेल खाने हुनाले उनीहरूले यसमा बढी चासो लिन्छन् । वास्तविक मौखिक वाचन प्रवाहबाट बनेका यस्ता कथाहरू पढदा नव साक्षर प्रौढहरूले पछि आउने घटनाको अड्कल पहिले नै पाउँछन् जसबाट उनीहरूको आत्म विश्वास र वाचन प्रवाह बढ्दै जान्छ ।

केवल सामान्य सम्पादन गरिएको हुँदा मौखिक भाषामा हुने गुणहरू जस्तै- ठाउँ ठाउँको बोलाई विभिन्नता, भर्रा शब्दहरू, सरल वाक्यहरू यथावत रहेका छन् । यो ग्रन्थमालाले नव साक्षर प्रौढ पाठकहरूलाई बोली-चालीको भाषाबाट कुशलतापूर्वक किताबी भाषामा लैजान चाहन्छ । जब उनीहरूमा पढ्ने बानी बस्दै जान्छ, परिष्कृत शैलीका नयाँ नयाँ लेखहरू पनि पढ्न सक्ने हुन्छन् ।

प्रत्येक शीर्षक छुट्टा छुट्टै भएतापनि १०० वटा जति शीर्षकमा तयार गरिने यस ग्रन्थमालामा प्रयोग भएका भाषाका विभिन्न रूप, शैली, र संरचनाको माध्यमबाट नव साक्षर पाठकहरूले भाषाको विकास गर्न सक्दछन् भन्ने विश्वास गरिएको छ ।

१. इका रङ - भाराङ खाङ्तेङ सजिलो
२. तुम्सीङ रङ - थिक-थिकङ सजिलो
३. नेल्पा रङ - आसा आफ्ठ्यारो
४. घासी रङ - रेम्फा परिली गिकालाइहेङ

इदोड किताब इका रङको ही।

The Information of This Book

The language of this book: Dhimal

Nepali title: Dukha Pachhi Sukha

English title: Happiness after Troubles

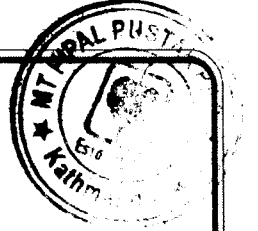
Author: Bal Bahadur Dhimal

Artist: Ratan Ale

First Edition: 2005

Copy: 500

Publisher: Mother Tongue Pipal Pustak Project.

दुख न्हुसो सुख

दुख न्हुसो सुख जेङ्का काङ्को भोगेका
सत्ते काथा

नाकसा - रतन आले

काङ्को मिङ् बल बहादुर
धिमाल। का भापाको दमकता
जन्मिघा। येला काङ्को सा
मोरङ्गको शनिश्चरेता परेखे।
केलाइको जाहान्ता तुमी हिघानाही।

केलाई हिङ्साङ गरिब
हिघानाही। ओदोङभासीङ
आमतोला देरा लेन्हाही। आरोङ
आमतोलासो मारेम्तेङ चिलाभार
लोन्हाही। का पहेलीबुङ लाघा।

इन्ता आबा मिसीङ सेल्तेङ
हातेता पिपुघाखे। केलाइ बोमीको
जनबोनी पाघान्हाखे। जेलाउनी
मान्दी उम चातेङबुङ हिगान्हाखे।

न्हुसो का बाइ मिचिनीको
साता हाले चोइली हिघा। का
म्हुइपा हिलाउ रेम्फा हाले चोइली
मादोघाखा। जेलाउनि खारघाखा।

सहरता रेम्का काम निङ्खे
दोका हिङ्का हिघाखा। कालाउ
बिरातनगर हानिली आमाइ ते
ताका पिही। का इन्ता थुकाघा।

इन्ता का एलोड बोडिङ्ग स्कुलता
काम निङ्घा।

इन्ता स्कुलता थाली भान्दा
मान्भिली गोइघाखे। इन्ता १००
(नाकुरी) भाना चात्यागालाइ
हिघाखे रेम्फा मामुन्भिनु चेर
नाहिनिङ्चाली गोइघाखा।

थालीभान्दा मुन्भिलाउ
काङ्को खुरको आङ्गुलीता
पेचारा जेङ्घाखे। काम फोम
पालाउ खारघाखा।

एनी, एमी नावा चाउकिदार
काम पाली लोही। वा दिलीमाको
स्कुलता पहिली हानिघाखे।

वाको तिङतेङ कासेङबुङ
पहिली मन जेङ्ही। काङ्को
मालिकहेङ दोतेङ क्वाहा
किलासता मिङ लेखेपाघा।

इन्ता काङ् भाइका काम
पाकालाई इस्तुङ पहिली लोघाखे।

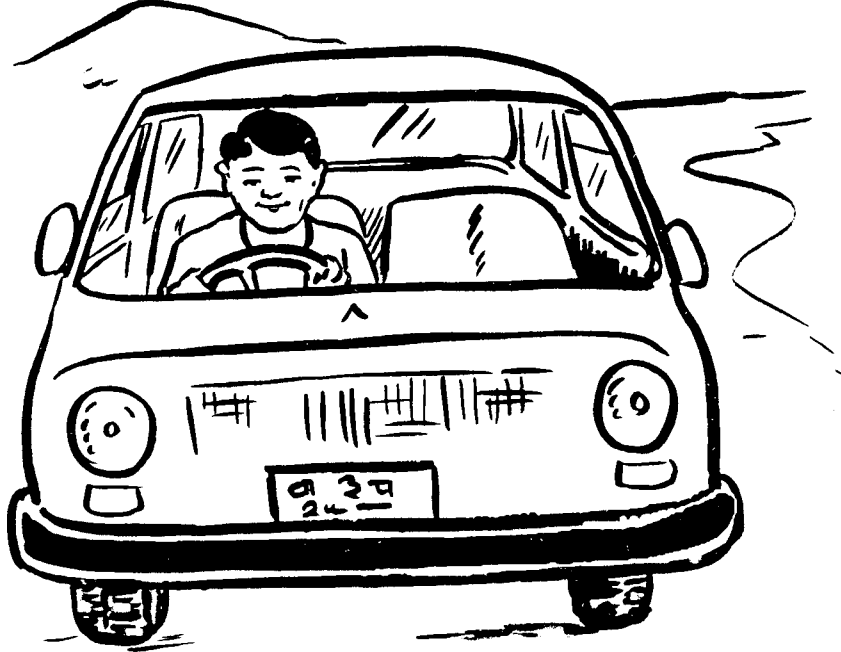

काम दोपातेड का स्कुल
हानिघाखा। स्कुलसो लोलाउ
ते(१०) बजिघाखे। तिकर्का ऊम
सार चाली गोइघाखे।

हिन्साड् दुख पातेडबुड का
२०४७ सालता एस.एल.सी.पास
पाघा। पास पालाउ दुख निल्लेड
लेड्चाघा। इड्को न्हुसो का आइ.
ए.ता पहिली थालेघा। कालाउ
आइ. ए.बुड पास पाघा।

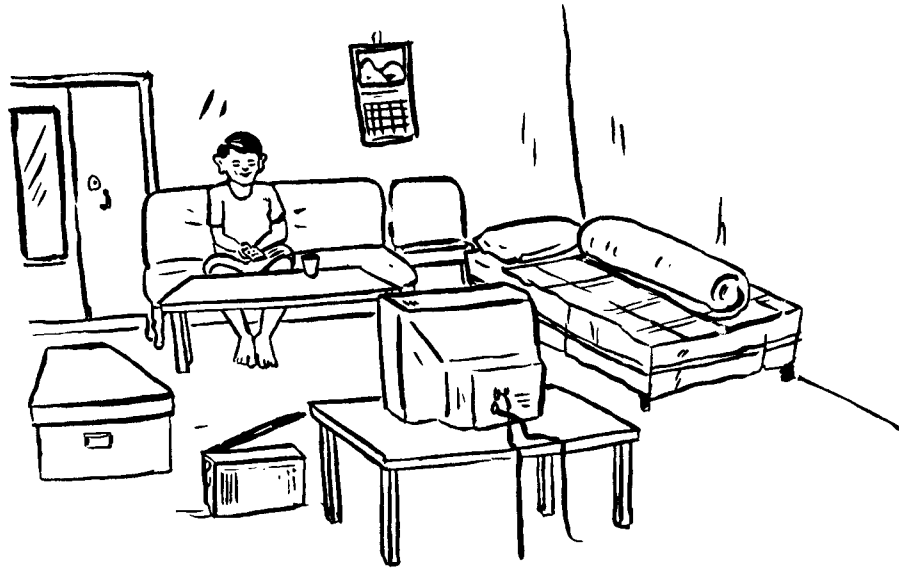

इन्तासो का काठमाण्डु
लोघा। बि ए पहिली थालिघा।
न्हुसो बि ए बुङ पास पाघा।
काठमाण्डुता डाइबर बुङ धिर्घा।

डाइबर पाकाताङ बि. ए. पास
पाघा। आरोङ एम. ए.ता मिङ
लेखेपाघा। दुख पातेङबुङ एम.ए.
पास पाघा। कालाउ इङ्को न्हुसो
जिबनता रेम्का जेङही।

एला लाम्फा खान्तेड हिडसाड
रेम्का जेड्का ही।

का दुख पातेडबुड एम ए
थेकापा पहिघा। का मापहिनु
काड्को जिवन बोमीको हाले
चोइकाताड, बोमीको ताखाला
भान्दा मुन्धिकताताड काड्को
जिवान बितिधावा।

का भाइका हिङ्साड
भायागेलाइ एलाबुड लाम्फाकोड
काम पाखे। का दुख पातेड
पहिघा। का एला मी तिङ्घा। का
भाराड धेमालाईहेड् दुख जेड्ही
दोतेड हार माचाली कालाउ
ताइको काम पातेड हानेनु एनी का
भाइपा दुख पाका ओनेगेलाइ
बार्का द्याड जेडली द्वाड दोका
काथा इदोइ किताब सोड् दोखा।

छलफल पालीको लागी प्रश्नगालाइ

१. बल बहादुरको जाहान दमकसो आम्तोला
हाइपाली देरा सरिली गोइही ? छलफल पासु।
२. ओबालाइको जाहान इन्ता हाइ काम पाघाखे ?
३. वा हाइपाली बिरातनगर हानिही ?
४. बिरातनगरता वा हिस्का दुख निड्चाही ?
५. हाइपातेड वा एस.एल.सी.पास पाही ?
६. नेलाइको जामालाइहेडबुड रेम्का बानाइली
हाइपाली दोस्वाना ?
७. काठमान्डुता लोतेड वा हाइपातेड परिही ?
८. दुख न्हुसो सुख पहितेड हाइ काथा धिसुना ?
९. भाराड धेमालाइ बल बहादुर भाइपाड दुख पानु
केलाइ धेमालाइ लेसाराभारी ज्याडकुनु ?